

Eenmaal breekt de dag toch aan.

*Terwijl we met z'n allen om je heen stonden
ging je van ons heen.*

Bedankt voor de mooie jaren die je bij ons was.

Rust nu maar uit, je hebt je taak volbracht.

Albert Otten

echtgenoot van **G.M.J. Otten - Tijink**

Geboran 17 mei 1944 te Losser.

Gestorven 16 augustus 2000 te Enschede.

Avondwake 20 augustus 2000 te Rossum.

Crematie 21 augustus te Usselo.

Albert is opgegroeid in een gezin waarbij zijn oudste zus Martha de zorg op zich nam voor hem en zijn broer Jan toen hun moeder overleed. Zijn vader hertrouwde, waardoor het gezin werd uitgebreid met meerdere kinderen. De onderlinge verstandhouding was goed, mede door de zorg en liefde van zijn stiefmoeder.

Albert heeft lange tijd in Duitsland gewerkt, waar hij hoogspanningsmasten plaatste. Het werk deed hij graag en was hier trots op. Tijdens de vakantie vertelde hij dan ook telkens weer waar en wanneer hij overal gewerkt had.

Alhoewel hij van huis uit Nederlands Hervormd gedoopt was, nam hij het Katholieke geloof aan, toen hij trouwde met Sini Tijink. Ze kregen twee kinderen, Marieke en Freddy. Albert was altijd actief. Zo was hij scheidsrechter bij de Keizersbetsboy's en bij v.v. R.S.C. was hij lange tijd actief betrokken. Op de televisie bestond er dan ook maar één zender: SPORT.

Hij bestede een deel van z'n vrije tijd achter de computer maar dan meestal voor een spelletje.

Klantschieten was voor hem een grote hobby waar hij veel plezier aan beleefde. Hier organiseerde hij mede de loterijen en richtte hij een soort clubkas op om 1 x in de 5 jaren een weekend weg te gaan.

Elke dinsdag legde hij na zijn werktijd een kaartje bij "t Peuleke. Gezelligheid en een gezonde dosis humor waren hierbij voor hem erg belangrijk.

Verscheidene werkgevers heeft Albert gehad, maar zijn 25 jarig dienst jubileum vierde hij bij de gemeente Oldenzaal. Men herkende hem aan zijn altijd gloeiende sigaar rijdend in de milieuwagen door de straten van Oldenzaal. De laatste twee jaren was hij in dienst bij Twente Milieu. Werken was zijn lust en zijn leven, stil zitten kon hij niet. Hij wilde dan ook pas in de VUT op zijn zestigste.

Op vrijdag 21 juli had hij weinig zin om "zijn" wagen schoon te spuiten. Zaterdag na werktijd was hij erg moe. Op maandag meldde hij zich ziek in de hoop met enkele dagen weer aan zijn werk te zijn. Woensdagavond werd hij opgenomen in het "Heil der Kranken". Hij was toen al wat verward en zei: "Als hij niet zalig is dan komt hij uit de voeten" maar ook "hier kom ik niet meer uit" Alsof hij zijn dood voorvoelde.

Vanaf donderdag op de intensive care in Enschede hebben we geen woord meer van jou gehad. Het waren dagen en weken waarbij jou leven aan een zijden draadje hing. Elke dag was anders, geen dag gelijk. Leven tussen hoop en vrees. Ondanks alle goede en lieve zorg van het medisch personeel kon zijn lichaam deze strijd niet meer aan en werd de behandeling gestopt.

Wij danken u voor uw medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man en onze vader.

G.M.J. Otten - Tijink
Marieke en Edwin
Freddy